"विप्रविद्वक्षयावन्गाश्वित्तभाष्टाः परासवः । सारोष्टासुरमाः पेतुर्मीयताः पार्थमार्गयः ॥") मरभाष्ट्य दक्षादिविधियेषा,— "बराजदैविकं नरं भाष्टं दाप्रस्तु वाष्ट्रकः । प्रस्तानविष्ठकचेव प्रदायो दिगुणां स्टितम् ॥ भाष्टं यसनमामच्छेत् यदि वाष्ट्रकदोषतः । दायो यत् तच नम्मेनु देवराजकताहते ॥"

इति सिताचरायो नारदः॥
नदीकूलदयमध्यम्। इति हैसचन्दः।८। ६२॥
(भक्कते इति। भड़ि+ व्यव्। भक्कत्त्वः भावः
दखब्।) भक्कहत्तिः। दखनयपातः॥ भाँड्रामि
इति भाषा॥

भाकः, पुं, गर्द्वभाकः दचः । इति प्रम्दचन्त्रिका ॥ भाकःपुटः, पुं, (भाकः पुटा यस्य ।) नापितः । इति जटाधरः ॥

भाकपुत्र्यः. पुं, सर्पविश्वेषः । तत्पर्यायः । कौकुटि-कन्दलः २ । इति जिलाकश्वेषः ॥

भाकागारः. युं, (भाकानां पाचादीनामागारः।) यहविभेवः। भाषार इति भाषा। तत्-पंचायः। मन्यरः २। इति भ्रव्यमाला।

(यया, महाभारते। १२। ६६। ५८। ५८।

"भाष्टागारायुधागारान् योधागारांच सर्व्याः।
चन्दागारान् गणागारान् ने लाधिकर्यानि च।")
भाष्टारी, [न] पुं, (भाष्टारोधिकारित्वेना-स्यस्ति। भाष्टार + दि:।) भाष्टाराध्यः।
भाष्टारी दित भाषा। यया, चन्दारप्रदीपे।

"चुधितकृषितः कामी विद्यार्थों किषकारकः।
भाष्टारी च प्रवासी च सप्त सुप्तान् प्रवेधिवेन्।
भाष्टः, पुं, (भिद्ध + दन्। प्रवेदरादिलान्
साधुः।) नापितस्य चुराद्याधारः। भाष्ट्रिं
दित भाषा। दित भाष्टिनाद्यस्ति। भाष्टिकः, पुं, (भाष्टरस्यस्ति। भाष्टिकः, पुं, (भाष्टरस्यस्ति। भाष्टिकः।

लच्।) नापितः। इति ग्रन्दमाला ॥
भाक्तिवादः, पुं. (मार्कं चुराद्याधारं नहतीति।
वह् + ख्र्यः।) नापितः। इति ग्रन्दमाला॥
भाक्तीरः, पुं. (भक्त + देरच्। प्रधोदरादिलात्
साधुः।) वटहचः। इति जटाधरः॥ जजमक्तान्तरे घोड्ण्यवटवनमध्ये हितीयवटवनम्।

"सङ्केतवटमासी तु भाकाराक्षं वटं इयम् ॥" दति नारायणभट्टकतव्रणभक्ति विलाखः ॥ भातं, क्री, (भा दीप्रौ + क्षः ।) प्रभातम् । दति क्षम्दमाला ॥ (भा + भावे क्षः ।) दीप्तिः ॥ तदति, वि ॥

भाति:, खी, (भा + क्तिन्।) श्रीभा। इति राज-निषंग्रः। (यथा, श्रीमद्वागवते। ८।१८।१२।

> "यत्तद्वपुर्भातिविभूवणायुधे-रवक्तविद्वक्तमधारयहरिः। वभूव तेनेव च वामनी वटुः चंपञ्चतीर्दैवगतियँचा नटः॥") [. (भातौति। भा+"कमिमनिवि

भातुः, पुं. (भातीति । भा + "कमिमनिजनिगा-भाषाद्विश्यस्थ ।" उचा॰ १। २३। इति तुः।) सूर्यः। इति जिकाखग्रेयः॥ दीपः। इति संचित्रसारीयादिवृत्तिः॥

भादः, पुं, (भादी पौर्णमास्यक्षिति। भादी +

"सास्मिन् पौर्णमासीत।" १। २। २१।
द्रव्यक्ष्।) भादपदनचन्नयुक्ता पौर्णमासी बस्मिन्
भासे सः। विप्राखादिदादणमासान्तर्गतपस्थममासः। तत्पर्यायः। नभस्यः २ प्रीष्ठपदः ३ भादपदः १। द्रव्यमरः। १। १।१०। सं च द्विविधः।
सिं इस्परविकानः सौरः। १। सिं इस्परवादक्षप्रकापिदादिद्धान्तो सुख्यान्दः। क्रायाप्रतिपदादिपौर्णमास्यन्तो गौर्यचान्दः। २। दित्
मन्मासतस्त्रम्॥ ॥॥ तन्न जातपन्तम्।

"नमस्यमारे खतु जन्म यस्य
धौरो मनोज्ञस्य वराङ्गनानाम् ।
दिप्पमाधौ कुटिनोश्रतिमन्नाः
प्रपत्नभन्तां संभवेत् सहासः॥"
हति कोहीपदीपः॥ ॥ ॥

तन गो: प्रसव नारदः।

"भागी सिंहमते चैव यस्य गाँ: सम्प्रस्यते।

मरखं तस्य निर्द्धिं प्रकृष्मिम्सिंगे संग्रमः॥

तन ग्रान्तिं प्रवस्तामि येन सम्प्रसते तुमम्।

प्रस्तां तत्ववादेव तां गां विप्राय दापयेत्॥

ततो होमं प्रकृत्वींत प्रतात्ते राजस्वपेरेः।

खाहुतीनां प्रतात्तानामयुनं जुहुयात्ततः॥"

खाहुतिभिषायं होमः।

"सोपवासः प्रयत्नेन द्याद्विमाय द्विवाम्॥"

इति॥

तथा।
"विश्वराशी गते स्ट्यें गोः प्रस्तियंदा भवेत्।
पीवे च महिषी स्तते दिवेवाचत्री तथा।
तदानिरं भवेत् कि चित् तक्कान्ये शाम्तिकं
चरेत ॥

चास्य वामेतिस्त्तीन तदिच्चीरिति मन्ततः। जुडुयाच तिजाच्येन श्रतमधीत्तराधिकम्॥ न्द्रवाष्ट्रविधानेन जुडुयाच तथायुतम्। श्रीसक्तेन ततः सायात् भ्राम्तसक्तेत्र वा पुनः॥ मधारात्री निश्रीचे वा यहा गी; क्रन्दते तहा। यामे वास्य रहे वापि प्रान्तिकं पूर्व्वदिशीत्॥" संक्रमकोत्तरवो दृश्रदकात्मकपुर्यकालाभ्यकारे गी: प्रसवे विप्रसम्पदानकगीपदानपूर्वकप्रान्तिः कार्या इति विशेष:। तद्तिरिक्तियं इसार्वी मी: प्रसर्वे प्रान्तिमार्चं कर्मयं न मी: प्रहानम्। निर्वयसिन्धुभताद्भतसागर्यस्थीयवचनजात-मीमांचानुचारादिति ॥ * ॥ खच भादलबम्। तच जन्मारमीवतप्रमायनियतन्त्रीश्वयन्यम्। त्रावयपीयं माखननारितभादत्रव्यारम्यां राजि-मधी सङ्गीरमीरोडिकीयोगरूपचयनौजाभे तचीवीपवास:। उभयदिने चैत्तदा परदिने। जयनवनाभे तु रोडिबीयुक्तारम्यां जभयदिने रोहिबीयुतारमीनामे पर्राहने। रोहिय्यनामे तु निष्टीयसम्बिचामरन्याम्। निश्रीचसमन्धे तदसमन्धे वा पर्दिने इति। तत्र प्रयोगः पूर्वदिने संयमं विधाय तद्दिने कतप्रातः सानादिराचानः । ॐ स्याः सोम इति पित्रला ॐ तद्विष्णोः परमं पदमित्रादि- मन्त्रे नारायणं संस्तृत्य ॐ तत् सत् इत्वृष्णां उद्दुस्त्रायं उद्दुष्णां पर्से प्रदेश स्था उद्दुष्णां पर्मे स्था उद्दुष्णां दर्मे इत्तृ स्था व्या पत्रे अद्या भाई मासि कृष्णे पत्रे अद्या विष्णे व्या साने मासि कृष्णे पत्रे अद्या तिथी यत्रकारोतः श्रीविष्णुपीतिकामो वा श्रीकृष्णां कप्रापिकामः श्रीविष्णुपीतिकामो वा श्रीकृष्णां कप्रापिकामः श्रीविष्णुपीतिकामो वा श्रीकृष्णां प्रयापवासदिने प्रातः सप्तमी तदाद्यां तिथी द्वा सम्यां तिथावारभ्य इति वक्त्रयम् । सतः सामास्तु ॐ देवो वो दविषोदा पूर्णां विवदासिषं उदासिषद्वस्यवाप्र प्रसुद्धमादिवी देव स्रोहते । इति पठते । ॐ धर्माय धर्मे- श्वराय धर्मेम् पत्रये धर्मेम् स्थाय ग्रीविन्दाय

नमो नमः। रहुवायं

"ॐ वास्टेवं सस्टिग्न सर्वपापप्रशान्तये।
उपवासं करिष्यामि क्रव्याद्यां नमस्यहम्।
व्यव क्रव्यादमी देवीं नमस्यत्रसरीहिष्योम्।
सर्वयिलोपवासन भोत्वरेष्टमपरेर्वतः।
रन्तो मोचकामोर्थस यहोविन्द चियोनिकम्।
तक्षे सुस्तु मां चाहि पतितं श्रोकसागरे।
सावक्षमर्वं यावद्यन्यया दुत्कृतं कतम्।
तत् प्रवाश्य गोविन्द ! प्रवीद प्रवशेतम !॥"
द्रित पठेत्।

तत आह्नि समापाईराचे तत्त्रितमास् पटादित वा आवादनिवसक्नेनयहितं शाक-यामे घटादिसाचने वा आवादनिवसक्नेन-राहितं पचरेत। ततो धानम।

रिश्तं पूजयेत्। ततो ध्यानम्। "माचापि वालकं सुप्तं पर्यक्क स्तनपायिनम्। श्रीवत्सवचः पूर्वाकं गीलोत्पलदलच्छविम् ॥" इति ध्याला श्रीत्या खागतं इति एव्हेत्। र्दमासर्वं ॐ क्षणाय नमः। द्रवासर्वं द्रवा रतत् पादाम् ॐ श्रीकृष्णाय नमः ॐ यद्माय यज्ञेत्रराय यज्ञपतये यज्ञसम्भवाय गोविन्दाय नमो नम:। रखुचायं इदमर्थम् ॐ श्रीहाखाय नमः। इदमाचमनीयम् ॐ श्रीलखाय नमः। र्दमाचमनीयम् ॐ श्रील्याय नमः। ततो द्धिमधुष्टतात्मनं मधुपकेमानीय एव मधुपके: 🕉 त्रीलखाय नमः। इदमाचमनीयम् 🕉 श्रीहाकाय नमः। जीविकषराधिकप्रत्वय-तीनकपरिमितान्यूनं जनमानीय ॐ योगाय योगेश्वराय योगपतये योगसम्भवाय गोविन्दाय नमी नमः। इदं सानीयवलम् ॐ श्रीतवाय नमः। इहं वन्तं इहमाभरवाम् एव गन्तः इहं पुचाम् एव घूपः एव दीपः इदं नेवेदाम् 🕉 विश्वाय विश्वेश्वराय विश्वयतये विश्वसम्भवाय मोविन्हाय नमी नमः। इत्यनेन निवेदं हदात् खापयेच। ततो नमी देवे त्रिये नम:। इति मनीब त्रियं पूजयेत्। ततः खयस्रोक्त-विधिनायि संस्थाप इतितजाभ्याम्। 🕉 धर्माय धर्मेषराव धर्मपतये धर्मप्रभाषाय